

dimarts, 27 de maig de 2003

Què preocupa els professionals de la llengua?

APELLC (ASSOCIACIÓ DE PROFESSIONALS DE LA LLENGUA CATALANA)

ANNA DOMINGO

Els professionals de la llengua estem d'enhorabona, malgrat tots els malgrats, que no podem evitar de tenir presents. Fa uns mesos, molts professionals vam sumar esforços i vam aconseguir organitzar les Jornades sobre la Llengua a les Comarques de Tarragona, gràcies també a la participació d'un nombre força elevat de persones (algunes del ram i d'altres, no), que van fer les seves aportacions a aquest congrés. Comptem que a la tardor disposarem de les actes d'aquesta trobada, que recolliran tot el que s'hi va exposar. Però, com s'havia anunciat, a part d'analitzar la situació de la llengua a les nostres comarques i mirar de copsar-ne l'evolució dels últims deu anys (objectius, tots dos, ja prou valuosos per ells mateixos), també es va marcar com a objectiu l'aprofitament de la informació generada per enfocar més correctament la feina que es fa per normalitzar la llengua. Evidentment, la voluntat dels professionals que hi estan implicats és una cosa, i les grans decisions sobre política lingüística en són una altra, que no acostumen a coincidir plenament, encara que partim de la mateixa idea de millorar la situació de la llengua catalana. Normalment, els tècnics voldríem anar més enllà, i això és bo. Probablement, poques professions gaudeixen de la implicació personal dels qui s'hi dediquen tant com la dels qui vivim treballant per la llengua. I penso que des d'aquest punt de vista la nostra llengua és afortunada (encara que això sigui fruit de la anormalitat en què encara li toca viure), perquè no només els qui ens dediquem professionalment a la llengua (professors, escriptors, tècnics de normalització, etc.) tenim aquesta preocupació, sinó moltes altres persones. Poques professions gaudeixen de la implicació personal dels qui s'hi dediquen tant com la dels qui vivim treballant per la llengua. En tot cas, les jornades van servir per posar damunt de la taula els temes que eren objecte principal de les nostres preocupacions. I, si n'haguéssim de destacar alguns, potser ens referiríem a les conseqüències de les noves tecnologies per a una llengua de demografia mitjana com la nostra, encara que la seva posició relativa a Internet és molt bona, i als canvis que pot comportar la nova immigració, si no es dona l'atenció necessària des de tots els punts de vista a aquests col·lectius. Les actituds dels catalanoparlants també ocupen un lloc destacat en el rànquing. Alhora, va aflorar a la superfície la necessitat de buscar noves maneres de plantejar-nos aquestes qüestions i d'altres. Així, alguns assistents van fer propostes, en el sentit de buscar més complicitats en la societat (més enllà de les administracions) i mirar d'implicar així institucions i entitats, que potser no s'han tingut prou presents fins ara. Això pot ser aquest «anar més enllà» a què em referia més amunt. Moltes coses no són a l'abast dels professionals, però potser sí que tenim alguns cartutxos que encara no hem cremat. I, en aquest punt, la nostra associació pot ser modèlica, donant mostres del compromís que és evident que té amb l'avenç de la llengua catalana. Recordem que un dels objectius de l'APELLC és crear opinió. Doncs bé, treballem per crear-ne: a favor d'unes coses i en contra d'unes altres. Vivim un moment d'expressió popular que feia anys que no es veia. Per què n'hem de quedar al marge? Diguem el que pensem: a la societat en general a través dels mitjans de comunicació, a les empreses que es distingeixen pel seu tracte de respecte a la llengua catalana, a les que fan justament el contrari. Mirem de donar la mà a les associacions que pensem que és important que prenguin consciència que la llengua catalana és la d'aquest país i que és bo que se'n faci un ús normal: associacions d'immigrants i de joves, AMPA d'escoles, etc. I també a altres associacions que és conegut que tenen aquesta consciència, amb les quals no hem tingut especials vinculacions, potser perquè fins ara no hem disposat d'un marc adequat per adreçar-nos-hi, com ara sindicats o associacions de defensa de la llengua, per exemple. I per què no? Podem buscar la manera de col·laborar amb la mateixa administració, fent-li arribar propostes concretes sobre temes que considerem importants, després d'haver-los debatut des d'un punt de vista professional.